

Veldhuis & Kemper, Het Aanzoek

Ze kijkt me aan en ik weet dat zij weet
Dat ik het weet we staan
En ze kijkt me aan
Mij ontbreekt een eerste zin
Want ze houdt mij adem in
En ze kijkt me aan
Ik weet het zeker
Het is misschien wel beter
Maar misschien ook wel niet

En hoop dat ze het ziet
Maar ze vindt m'n woorden niet
Ze blijft daar maar staan
Ik weet het zeker
Het is misschien wel beter
Maar misschien ook wel niet
Misschien wel niet

Dit moment voelt te bekend
Ik ben hier in m'n hoofd geweest
Ze wil een feest met testament
In een tantum met een band

Ik kijk haar terug
En zij ziet wat ik zie
En ik zie te vlug
Dus ik kijk haar terug
Want ze wil dat ik het vraag
Ik voel de knopen in haar maag
Ze duwt in mijn rug

Ik weet het zeker
Het is misschien wel beter
Maar misschien ook wel niet
Misschien wel niet

Ze ziet een rij van veel te blij
Ze vindt dat wit heel mooi zit
En ze wil het zwart op wit
En dan met iedereen erbij

Ik kijk haar en ze weet
Dat ik het weet dat zij het weet we staan
En ik kijk haar aan
Ik heb nog steeds geen eerste zin
Om tegen alle haren in
En ik kijk haar aan

Voor mij geen stukjes voorgedragen
Ik wil geen ring en geen pastoor
Geen mooiste dag der aller dagen
En geen kerk en geen koor

Om vooral tijd te verleven
Tussen neus en lippen door
Te zeggen en beleven
Dat ik nu al bij haar hoor

Zie ons nou staan laten we gaan
We zijn hier al te vaak geweest